

(ט'ז)

א ובירום בראות בושר טימא:  
ש וראה הפני את-הבשר חמץ וטמא:  
הבשר חמץ טמא הוא:  
צערת הוא:  
ש אן כי ישוב הבשר חמץ ונהפה לבן:  
ובא אל-הפני:  
ווארחו הפני:  
ונחה נהפה הנגע לבן:  
וטהר ספנו את-הגע:  
טהר הוא:

ב ואס-זרות פנעה הצרעת בעור  
וכסתה הצרעת  
את כל-עור הנגע  
מראשו ועד-רגלו  
לכל-מראת עיני הכהן:  
ו ראה הכהן  
והנה בסתה הצרעת את-כל-בשרו  
וטהר את-הגע  
כלו הפה לבן:  
טהר הוא:

ט נגע צרעת כי תחיה באדם  
והובא אל-הפני:  
ו ראה הפני  
ונחה שאת-לבנה בעור  
והיא הפכה שער לבן  
ימקית בשור כי בשאות:  
ז צערת נשות הווא בעור בשור  
ו טמאו הפני  
לא יסגורו  
בי טמא הווא:

ה' ז כב' פ' ג' ה' ז כ' ז כ' ז כ'

ב פניא. רבי הדר אמר: דור שבן דוד בא בו  
נערים ילביצין פן, זקנים, זקנים יעדמו לפני נערים.  
ובית קמה באפה, וכלה בחתונה. ופנוי הדור כפוי  
כלב, ואין הכו מתחכיש מאכלי. פניא רבי ונימה  
אמר, דור שבן דוד בא בו העומת תרבה, והזיקר  
ישנות, והזקן יבו פריז וגומי בזיהר. וההפקה כל  
המחלכות לרינגר, ואצץ חוכמתה. מסיע ליה רבי  
יזחק, דאמר רבי י扎ק: אין בו דוד בא עד  
שתחפה כל הפלכות למשנה. אמר רבא: מא קרא  
- וכלו הפה לבן פהו הפה הווא.

רב אמר. קורת אפיקרטיס היה. מה עשה. עמד ועשה תלויות שכולן  
תכלת. אתא גבי משה. אמר ליה. משה רבניו. תלית שכולה תכלת  
זהו שתהא חיות בעצחת. אמר לו. חייבות. דכת' "גידלים חעשה  
לך" וגורה. בית שהוא מלא ספרים מהו שיהא חייב במוזהה. אמר  
לו. חייב במוזהה. דכת' "זוחבתם על מוזהות ביתך" וגורה. אמר  
לו. בתרת כגדיס מהו. אמר לו. טמא. פרחה בכלון. אמר לו.  
טהור. | באותה שעה. אמר קרת. אין תורה מן השמים ולא משה  
כח ע"א  
ג' נביא ולא אהרן כהן גדור. |

ה ז כ' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ'

פ' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ'

(ז' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ')

(י) והנה שאת לבנה. "שאת" לשון גובה, שאינה عمוקה במראה כמו בהרות<sup>ט</sup>, ושיעיר  
לבן שהוא סימן טומאה, מה שאינה عمוקה ולבנה כל כך סימן טהרה, והשיעור לסימן  
טומאה. והיא הפכה שיעיר לבן. שהשתת הפכה את השיעיר לבן אם יש שם מחית בשור חי  
שנאורה בלב[ע"ז], שהמוכה שורשנ"א [בלע"ז], נודע שם שהוא במראה מפני המחייב  
הרא שמכה מראיתה וטמא, ואם אין שם מהייה שכל הנגע הפך לבן מראש הנגע  
עד רגליו באותו לבן שאינו בהיר ועמוק, נמצא שם שהוא כהרי לפי שאינו נגע  
וטהר וב└בד שצורך לטבילה. ואם ישוב להיות בו מחיה טמא, שהמחיה גרמה הכהר,  
ואם תרפא המחייב טהור, כדמפרש ואזיל.

ה ז כ' ז כ' ז כ' ז כ'

פ' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ'

ראב"ע

טעם טהרת הפריהה, כי כשהגע מתפשט או אינו  
כנס בעומק הבשר והוא סמי' שקרוב להתרפאות  
אבל כשאינו מתפשט בכל הגוף או אוכל ויורד  
תחתיו:

(ז) וטהר את הנגע - כי כבר יצא הנגע בולו לחוץ, והוא סר ממנה.

רבי יהושע בן קורא ז כ' ז כ'  
אי' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ'  
ור' ז כ' ז כ' ז כ' ז כ'

2

ה'ו. ג' נזון הפטרכז: אמי ג' מהו?

פסיקתא דרב כהנא (ג, 3)

ג' זון ג' מהו?

נו' אחד שאל את רבנן יוחנן בן זכאי א' ליה, אילין מיליא דעתון  
עבדין נראין כמן כשפים, מביאין פרה ושותין אותה ושורפין אותה וכותשין  
אותה ונוטלין את אפרה ואחד מכל מטה למטה ומונין עליו שתים שלוש טיפים  
ואומרים לו טהרתה. א' לו לא נכנסת רוח חווית באותו האיש מימיו, א' לו לאו.  
אם' לו ולא ראייתה אחר שנכנסה בו רוח חווית, א' לו הין. א' לו ומה אתם  
עושים, א' לו מביאין עיקרין ומעשין תחתיו ומרבצים עליה מים והיא בורחת.  
א' לו ולא ישמעו אוניך מה שפיק מדבר, כך הרוח הזה רוח טומאה היא, דכתה  
וגם את הנביאים ואת רוח הטומאה וכו' (קידוש זב). ובין שיצא אמרו לו תלמידיו  
ר' זהה דחיתה בקנה לנו מה אתה מшиб, א' להם חייכם לא המת מטה ולא המים  
מטהרים אלא מירתו של הקב'ה הוא, א' הקב'ה חוכה חקקתי מירה מרתוי ואין  
אתה רשאי לעبور על מירתי ואת חוקת התורה בפדרך ימ' (ט').

(ז' זון ג' אופי'ה קפה אגוזים; אגוזים חוקים - ז' זון ג' וז' זון)

ס' זון ג' קאנדר (ג, 6)

יא. הנוגע במתה, נגע במת טמא אין מות עצמו טמא, נגע במת טמא אין בזה של 20  
שוניות טמא, אמרו: בנה שלשנות בשתות, כל שהוה עמו בבית טמא היה טומאה  
שבעה, ובשוחה היה טהור למועד. חזרו ונגעו בו, מטהודו הם, הרי זה אומר: מטהוד  
לא טמאני ואתך טומאינו. השורף פרה ופרים הנשרפים ושורדים הנשרפים מטהודין  
בנודים. זה עצמן אין מטהודין בnodim. הרי זה אומר: מטהוד לא טמאני ואתך טמאינו.

(ג' ג' זון ד' פטרכז ובען: שניים צער דבריהם שאל אנטשי  
אַלְכָסְנֶדְרִיא אֶת רֵבִי הַרְשָׁעַ בְּן חִינְנָא: שְׁלֹשָׁה  
דָּבָרִי חֲקָמָה, שְׁלֹשָׁה דָּבָרִי תְּפָהָה, שְׁלֹשָׁה וּבְרִי  
בְּרוֹתָה, שְׁלֹשָׁה דָּבָרִי דָּבָרִי דָּבָרִי חֲקָמָה: ...)

ג' זון ז' זון  
= שְׁלֹשָׁה דָּבָרִי בְּרוֹתָה: אֲשֶׁר שְׁלֹשָׁה לֹוט מְחוּ  
שְׁטַפְתָּא? אָמַר לְבָנָם: מַת מְטָפָא, וְאֵין נְצִיב  
מְלָח מְטָפָא. בָּן שְׁנוּמִית מַה שְׁטַפָּא? אָמַר לְבָנָן:  
מַת מְטָפָא, וְאֵין חֵי מְטָפָא. מַתְמִים לְעִתִּיד לְבָבָא,  
אֲרִיכִין הַזָּהָר שְׁלֹשִׁים וָשְׁבָעִים, או אֵין אֲרִיכִין? אָמַר  
לְבָנָן: לְכַשְׁתִּיחַי, נִפְמַם לְבָנָן. אִיכְא דְּאָמָר: לְכַשְׁתִּיחַ  
מִשְׁהַ רְבִינָה עַמְקָם.

א' ג' זון ג' זון ג' זון ג' זון ג'

ד' נביום הראות בז' בשר כי יטמא:  
טו' נראיה הפקה אֶת-הַבָּשָׂר הַמִּי וְטָמָא (ז' זון ז' זון ?)

הַבָּשָׂר הַמִּי טָמָא הוּא

צְרֻעָת הַזָּוָא: